

A sors embere

Tréfa / Vigj./

Írta: Shaw, G.B.

Szereplők: 1 nő, 3 férfi / 1 nő és 1 férfi főszerep/

Szin: 1796-ban, egy lombardiai kis vendégfogadóban.

1796 márciusában a 27 éves, fiatal Buonaparte tábornok az osztrákok feletti győzelme után Giuseppe fogadóiban dolgozik katonai tervein. Még nem "L'Emperieur", épp most lett "Le Petit Caporal" részben a felesége közbenjárására, részben az égető tiszthiány miatt. Vakmerőségével és elszántságával akar katonái felett hatalmat szerezni. A jelenet a jövőző önkényuralkodó "indulását", egyénisége kialakulásának egy világosan megfogható stációját kívánja ~~Shaw~~ bemutatni.

Napoleon leveleit ellopják hadnagyától. A tolvaj- mint rövidesen kiderül- ugyancsak a fogadóban lakó csinos hölgy, aki férfinak álcázva, katonaruhában közelítette meg a hadnagyot. Napoleon leleplezi a Hölgyet, elveszi tőle a lopott leveleket, de a Hölgy a tábornok méltó ellenfelének bizonyul. Megpróbálja erkölcsi érvekkel visszatartani Napóleont a róla szóló levelek elolvasásától, -mikor felismeri, hogy ezzel nem hat, hiuságát, önzését és kegyetlenségét tárja fel és használja ki: Napoleon nem tudhat olyan dologról, mely őt megalázza. De a Hölgy nem számít arra, hogy Napóleon éppen hiuságában, elszánt célratörésében skrupulusok nélkül áldozza fel az embereket, jelen esetben a hadnagyát, akit csak a Hölgy agyafurtsága ment meg a születőben levő zsarnok karmaiból.